

Bane er bleven til i en Tid, da man mente, at Staten ikke skulde bygge Baner, men blot give Lissud. Derefter har man igjen forandret Princip og er gaaet over til det Gamle, at Staten skal bygge Baner, men med Lissud fra Private og Kommuner. Det forekommer mig derfor rigtigt, at denne Egn ikke kommer til at lide, fordi man en kort Tid har været, hvad jeg kalder, paa Afveie. Jeg anbefaler hermed Lovforslaget.

Nasmussen: Det kan jo ikke negtes, at i Slutningen af forrige Samling rullede Millioner ud af Statskassen, den ene efter den anden. Dog kom det ikke saa vidt i Anledning af denne Lov, thi Samlingen blev sluttet; men jeg tvivler aldeles ikke paa, at havde den været nogle Dage længere, var Lovforslaget blevet vedtaget, og Millionerne havde rullet. Det er isørigt en forunderlig Gang, Sagen har faaet, især da den jo tidligere har fundet saa stærk Modstand ogsaa fra den Side, der nu slutter sig til den; hvad der har foranlediget det, kan jeg ikke forstaa, uden at der skulde være indtraadt et nyt Familiestab. Hvad selve Sagen angaar, er det dog et Spørgsmaal, om det kan være rigtigt at kjøbe disse Baner. Der vil jo ikke blive tilfidsat nogen Interesse, fordi Staten ikke kjøber dem, efter som Beboerne jo alligevel have Banerne. Et andet Spørgsmaal er, om Staten har nogen Interesse i at kjøbe dem, men det tror jeg knap. Det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgfreds (Bønsløkke) talte rigtig nok om, at det var et godt Aktio, men det er dog et Spørgsmaal. Ifjor købte vi jo ganske vist de sjællandske Baner, men det er et godt Aktio, thi de kunne betale sig, hvorimod vi ikke ere blevene oplyste om, at den østjydske Bane vil kunne betale sig. Jeg tror derfor, man skal betænke sig to Gange, inden man kjøber flere Baner. Der er ogsaa andre Hensyn at tage. Man maa jo huske paa, at der er mange Egne i Landet, som slet ikke ere tilfredsstillede med Baner, men dog have ligesaa godt Krav paa at faae saadanne, som Sjælland og Fyn, og naar have vi f. Ex. givet een eneste Dre ud til Baner paa Sjælland, skjøndt der er Egne der, som kunne være ligesaa berettigede til at faae Baner og trænge ligesaa meget dertil som andre Egne? Vi skulde derfor efter min Mening heller ikke kjøbe disse Baner, fordi private Interesser kræve det og man gjerne vil af med dem; det skal man ialtsald ikke gjøre, saalænge der er Brug for Statskassens Penge til andre Niemed, der ere ligesaa nyttige, og hvorved man vilde tilfredsstille andre Beboere, der have ligesaa god Ret til at komme i Betragtning som Beboerne i Sjælland og Fyn. Der staar jo endogsaa paa Dagsordenen idag to nye Forslag om Jernbaner paa Fyn og i Sjælland; men Ingen har tænkt paa Sjælland, Ingen har isaa Meget som en eneste Dre tilovers for Egnene øst for Storebælt. Jeg vil derfor ikke stemme for det forelig-

gende Lovforslag, men vil derimod stemme mod dets Overgang til 2den Behandling, og det Samme vil jeg gjøre overfor de følgende to Forslag. Man skal her ikke blot tage Hensyn til enkelte Egne, men Staten skal gjøre Ret og Skjel mod alle Statens Borgere. Fordi vi have kjøbt de sjællandske Baner, bør det ikke forhindre, at vi bygge Baner, som Folk trænge til, men hvorfor skulde vi her gaa hen og kjøbe nye Baner, naar Ingen lider under, at vi ikke gjøre det, undtagen de Private, der kunne ønske at blive kvit for noget af den Byrde, de have paadraget sig.

Jagerslev: Det er ikke mit Ønske her at optage en stor Forhandling om denne Sag, thi den var stor nok ifjor, men et Par enkelte Bemærkninger maa jeg dog tillade mig at fremsætte. Jeg vil da navnlig i Anledning af den sidste ærede Talers Bemærkninger sige, at der kan dog billigtvis ikke være Tale om at sammenligne de sjællandske Baners Kjøb med de her omhandlede; thi der sit Aktionærerne 125 pCt. og her faae de 50 pCt. Allerede deri ligger en Ærtjendelse af, at Sagen stiller sig helt anderledes, og maa fornuftigvis stille sig anderledes i dette end i det andet Forhold. Her er Tale om et Tab for Aktionærerne af omtrent en Million Kr. Det vilde man naturligvis ikke foreslaa, naar hele Status var saa overordenlig heldig. Paa den anden Side tror jeg, at det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgfreds (Bønsløkke) har haft nogen Føie til at oplyse, at den forbedrer sig noget Aar for Aar. Jeg skal saaledes oplyse, at medens Døversudet, efter at Driftsudgifterne vare afholdte, i 1877—78 var omtrent 3,000 Kr. pr. Mil, var det i 1878—79 5,466 Kr., og der er i dette løbende Aar ogsaa nogen Fremgang. Det kan man vel med nogen Føie fremhæve, uden at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg) derfor har Ret til at sige, at, naar Alting er saa herligt, har man ingen Grund til at klage. Nei, her er Tale om at stille denne Egn paa lige Vilkaar med andre Egne i Sjælland og Fyn, hvor der er Tale om Statsbaneanlæg. Det, jeg fremhævede ifjor, og atter vil fremhæve iaar, er, at jeg tror, at denne Bane kan stille sig omtrent lige saa gunstig for St ten som de øvrige Dele af Statsbanerne i disse Egne. Døversudet har i forrige Driftsjaar været 74,000 Kr. for denne Bane, der har en Længde af 14 Mil. Nu vil jeg gjøre de Herrer, der sige, at Staten slet ingen Interesse har i at overtage denne Bane, opmærksom paa, at denne Banestrækning paa 14 Mil skal holde en særegen Administration og afholde Udgifter af mange Slags, der saa at sige ville bortfalde, naar de incorporeredes under Statsbanedriften, for hvilken de ligge saa overordentlig beleilig, og kunde man spare disse Administrationsudgifter for de 14 Mil, er det høist rimeligt, at de vilde kunne indbringe et Døversud af henvend-